

[Kai Moltke.]

gende finansår, og at visse militære anlægsarbejder m. m. på samme måde blot udsættes? Er det en sådan aftale, der behændigt maskeres under signaturen „inden for forsvarsforligets rammer“? Hvis det er tilfældet, er det jo kun en stakket glæde og en mere beskedene indrømmelse til det radikale slagord om militære besparelser, der er opnået gennem det trekantede kompagniskab med V og K. Det bør understreges over for befolkningen allerede nu, for at ikke de brede vælgermasser skal blive skuffet i deres forventninger til det pludseligt ekspanderende radikale parti og dets omvendelsesvenner over for dets langt mere militante regeringspartnere. Var det ikke godt at få kortene lagt på bordet i den militære langtidspanlægning, altså at få klar besked nu?

Jeg kan tilføje, at det forekom mig, at den fjerde partner i forsvarsforliget, hr. Per Hækkerup, der i sin tid i forhandlingerne med os satte 50 mill. kr. som maksimum, allerede nu trak tingene frem, idet han spurgte, om den nævnte besparelse i og for sig var forenelig med den ramme, der lå for vore internationale forpligtelser. Det ville være meget interessant at få uddybet disse ting, denne side af regeringsaftalen, for at man kunne få en klar opfattelse af, hvor megen kursændring de radikale som partner har tilført den nye koalition.

Dernæst til de andre emner, som har været rejst her, og de andre nedskæringsområder. Man talte om 250 og bebuder måske 310 mill. kr.s nedskæring på boligfonden. Ja men hvad har disse summer hidtil i hovedsagen skullet anvendes til? Til ny byggemodning, det, som i et senere afsnit af regeringserklæringen karakteriseres som den eneste aktuelle vej til at opnå nedsatte grundpriser osv. Boligfonden har endvidere sit udspring i de utilfredsstillende kreditmuligheder for kommunerne. Og hvis jeg ser på arbejdsløshedstallene inden for byggefagene, har jeg ikke indtryk af, at det netop er her, man skal slå bremsen i på nuværende tidspunkt, for det er jo mere end en fordobling af arbejdsløshedsprocenten, vi har for byggefagene her i januar sammenlignet med foregående år. Har man da, som visse socialdemokrater i sin tid også antydede, planer om, at byggemodning skal være et rent privat

fænomen, et spekulationsfænomen, som skaber yderligere fordyrelse på boligområdet? Alle disse ting ville det virkelig være rart at få belyst.

Med den voksende mangel på beskæftigelse kan det vel ikke være regeringens sidste ord her, at vi foretager en nedskæring af statsbudgettet, som yderligere vil standse anlægsarbejder og en række andre ting. Det ville også være rart at få at vide, sådan som den danske grundlov er formuleret, om det ikke var på tide, når man ifølge grundloven har ret til arbejde, at man indførte fuld erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Og så er der jo endelig de apokryfe, indenrigspolitiske problemer om forholdet til dyrtidsportionerne og om de kommende udsigter på dette område.

Jeg mindes jo både den nuværende finansministers og den konservative ordfører hr. Haunstrup Clemmensens meget skarpe erklæringer i tinget i decemberdagene, da man sagde, at man under ingen omstændigheder ville gribe forringende ind i gældende overenskomster, og tilføjede, at det jo i særlig grad ville ramme de allerdårligst stillede løngrupper her i landet. Man vil altså godt have lidt mere at vide om, hvad det er for nedskæringsforslag, man skal forhandle med arbejdsmarkedets og erhvervslivets organisationer om. Er det virkelig sådan efter afstemningen den 15. december, at alene vi venstresocialister fortsat står på det standpunkt, hvor vi stod i december, medens alle de øvrige partiers standpunkter ændres eller er i oprud, så de i virkeligheden her giver udtryk for, dels at man bytter rollerne om, dels at man forbereder sig på at gøre det, som man prøvede at skaffe sig et godt udgangspunkt for i december? Her tror jeg at supplerende oplysninger i høj grad vil være på deres plads.

Medens vi er ved de økonomiske problemer, må man vel sige, at en del af de pristigninger, som kommer, kommer selvfølgelig i devalueringens kølvand. Men der er én ting, der undrer mig, også når vi nu i regeringen har fået en kendt og dygtig økonom, nemlig dette, at man alene, fortsat alene, efter regeringsdokumentet betragter lønnen som den egentlige omkostningsfaktor, som den egentlige inflationskilde,